

31997R1103

19.6.1997

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 162/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1103/97**z dnia 17 czerwca 1997 r.****w sprawie niektórych przepisów dotyczących wprowadzenia euro**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 235,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Instytutu Walutowego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) na spotkaniu w Madrycie w dniach 15 i 16 grudnia 1995 r. Rada Europejska potwierdziła, że trzeci etap Unii Gospodarczej i Pieniężnej rozpocznie się dnia 1 stycznia 1999 r., zgodnie z postanowieniami art. 109j ust. 4 Traktatu; do celów niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie, które przyjmą euro jako jedną walutę zgodnie z Traktatem, będą zwane dalej „uczestniczącymi Państwami Członkowskimi”;

(2) na spotkaniu w Madrycie Rada Europejska podjęła decyzję, że termin „ECU” używany w Traktacie na określenie europejskiej jednostki walutowej jest terminem rodzajowym; rządy piętnastu Państw Członkowskich postanowiły wspólnie, że ta decyzja stanowi uzgodnioną, ostateczną wykładnię odnośnych postanowień Traktatu; nazwa europejskiej waluty brzmi „euro”; euro jako waluta uczestniczących Państw Członkowskich będzie dzielić się na sto podjednostek o nazwie „cent”; Rada Europejska uznała także, że nazwa jednej waluty musi być taka sama we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej, z uwzględnieniem istnienia różnych alfabetów;

(3) Rada przyjmie rozporządzenie w sprawie wprowadzenia euro na podstawie art. 109l ust. 4 zdanie trzecie Traktatu jak tylko będą znane uczestniczące Państwa Członkowskie, w celu określenia ram prawnych euro; Rada Europejska, w dniu rozpoczęcia trzeciego etapu zgodnie z art. 109l ust. 4 zdanie pierwsze Traktatu, przyjmie nieodwołalne, stałe kursy wymiany;

(4) niezbędne jest, w kontekście funkcjonowania Wspólnego Rynku i przechodzenia na jedną walutę, zagwarantowanie obywatelom i firmom we wszystkich Państwach Członkowskich ustawowej pewności odnośnie do niektórych przepisów dotyczących wprowadzenia euro, na długo przed rozpoczęciem trzeciego etapu; uzyskanie takiej ustawowej pewności na wczesnym etapie umożliwi obywatelom i firmom kontynuowanie przygotowań w dobrych warunkach;

(5) art. 109l ust. 4 zdanie trzecie Traktatu, które umożliwiała Radzie, działającej jednomyślnie z uczestniczącymi Państwami Członkowskimi, podjęcie innych kroków niezbędnych do szybkiego wprowadzenia jednej waluty, może być wykorzystane jako podstawa prawna jedynie po potwierdzeniu, zgodnie z art. 109j ust. 4 Traktatu, które Państwa Członkowskie spełniają warunki niezbędne do przyjęcia wspólnej waluty; jeżeli istnieje pilna potrzeba uzyskania ustawowej pewności, należy opierać się na art. 235 Traktatu jako prawnej podstawie dla tych postanowień; niniejsze rozporządzenie i wyżej wymienione rozporządzenie w sprawie wprowadzenia euro stanowią wspólnie ramy prawne dla euro, których zasady zostały przyjęte przez Radę Europejską na spotkaniu w Madrycie; wprowadzenie euro ma wpływ na bieżącą działalność w społeczeństwach uczestniczących Państw Członkowskich; w celu zapewnienia wyważonego przejścia na euro, zwłaszcza dla konsumentów, należy zbadać inne środki niż określone w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu, jakie zostanie przyjęte na mocy art. 109l ust. 4 zdanie trzecie Traktatu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 369 z 7.12.1996, str. 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 380 z 16.12.1996, str. 49.

⁽³⁾ Opinia wydana dnia 29 listopada 1996 r.

- (6) ECU, zgodnie z art. 109g Traktatu i definicją w rozporządzeniu Rady nr 3320/94/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie ujednoczenia obecnego ustawodawstwa Wspólnoty dotyczącego definicji ECU po wejściu w życie Traktatu o Unii Europejskiej ⁽¹⁾, dnia 1 stycznia 1999 r. przestanie być określane przez koszyk walutowy, a euro stanie się pełnoprawną walutą; decyzja Rady w sprawie przyjęcia kursów wymiany nie zmienia wartości zewnętrznej ECU; oznacza to, że jedno ECU określane przez koszyk walutowy stanie się jednym euro; z tego względu rozporządzenie nr 3320/94/WE traci moc i powinno zostać uchylone; co się tyczy odniesień do ECU w instrumentach prawnych, zakłada się, że strony postanowiły odnosić się do ECU zgodnie z art. 109g Traktatu i definicją we wspomnianym wyżej rozporządzeniu; założenie to może podlegać zmianie z uwagi na intencje stron;
- (7) ogólnie uznawana zasada prawa stanowi, że wprowadzenie nowej waluty nie ma wpływu na ciągłość umów i innych instrumentów prawnych; należy przestrzegać zasady wolności zawierania umów; zasada ciągłości powinna być zgodna z wszelkimi ewentualnymi uzgodnieniami stron w sprawie wprowadzenia euro; w celu wzmocnienia ustawowej pewności i jasności, należy wyraźnie potwierdzić, że zasada ciągłości umów i innych instrumentów prawnych dotyczy ciągłości między byłymi walutami krajowymi i euro oraz pomiędzy ECU, zgodnie z art. 109g Traktatu i definicją w rozporządzeniu nr 3320/94/WE, i euro; w szczególności oznacza to, że w wypadku instrumentów o stałej stopie procentowej wprowadzenie euro nie zmienia nominalnej stopy procentowej płatnej przez dłużnika; postanowienia dotyczące ciągłości mogą spełnić swój cel zagwarantowania ustawowej pewności i przejrzystości czynnikiem ekonomicznym, zwłaszcza konsumentom, tylko wtedy, gdy wejdą w życie w jak najkrótszym terminie;
- (8) wprowadzenie euro stanowi zmianę prawa pieniężnego każdego z uczestniczących Państw Członkowskich; uznanie prawa pieniężnego państwa to powszechnie uznawana zasada; wyraźne potwierdzenie zasady ciągłości powinno prowadzić do uznania ciągłości umów i innych instrumentów prawnych w jurysdykcjach państw trzecich;
- (9) termin „umowa” używany na określenie aktów prawnych obejmuje wszystkie rodzaje umów, bez względu na sposób ich zawierania;
- (10) Rada, działając zgodnie z art. 109l ust. 4 zdanie pierwsze Traktatu, ustali kursy wymiany euro w stosunku do każdej z walut krajowych poszczególnych uczestniczących Państw Członkowskich; wspomniane kursy wymiany należy stosować do wszelkiej wymiany między euro i krajowymi jednostkami pieniężnymi lub pomiędzy poszczególnymi krajowymi jednostkami pieniężnymi; w wypadku wymiany pomiędzy poszczególnymi krajowymi jednostkami pieniężnymi wynik powinien być określony przez stały algorytm; używanie odwrotnych kursów wymiany wymaga zaokrąglania kursów i może prowadzić do poważnych niedokładności, zwłaszcza w wypadku dużych kwot;
- (11) wprowadzenie euro wymaga zaokrąglania kwot pieniężnych; należy wcześniej określić zasady zaokrąglania, w ramach funkcjonowania Wspólnego Rynku, by umożliwić przygotowanie się na czas i bezproblemowe przejście do Unii Gospodarczej i Pieniężnej; wspomniane zasady nie naruszają jakiejkolwiek praktyki, metody lub przepisów krajowych dotyczących zaokrąglania, które zapewniają wyższy stopień dokładności w obliczeniach pośrednich;
- (12) aby uzyskać wysoki stopień dokładności w operacjach wymiany, kursy wymiany powinny być określone jako sześciocyfrowe; kurs sześciocyfrowy oznacza kurs, który liczony od lewej strony, począwszy od pierwszej cyfry niezerowej składa się z sześciu cyfr,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- „akty prawne” oznaczają przepisy prawne, ustawowe, i administracyjne, decyzje sądowe, umowy, jednostronne akty prawne, instrumenty płatnicze inne niż banknoty i monety, oraz pozostałe instrumenty odnoszące skutek prawny,
- „uczestniczące Państwa Członkowskie” oznaczają te Państwa Członkowskie, które przyjmują jednolitą walutę zgodnie z Traktatem,
- „kursy wymiany” oznaczają nieodwołalne, stałe kursy wymiany przyjęte przez Radę zgodnie z art. 109l ust. 4 zdanie pierwsze Traktatu,
- „krajowe jednostki pieniężne” oznaczają jednostki pieniężne uczestniczących Państw Członkowskich, zgodnie z definicją tych jednostek w dniu przed rozpoczęciem trzeciego etapu Unii Gospodarczej i Pieniężnej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.1994, str. 27.

— „jednostka euro” oznacza jednostkę jednej waluty, zgodnie z jej definicją w rozporządzeniu w sprawie wprowadzenia euro, które wejdzie w życie w dniu rozpoczęcia trzeciego etapu Unii Gospodarczej i Pieniężnej.

Artykuł 2

1. Wszelkie odniesienia do ECU w aktach prawnych określone w art. 109g Traktatu i definicji w rozporządzeniu nr 3320/94/WE, zastępuje się odniesieniami do euro według kursu jednego euro do jednego ECU. W wypadku braku takiej definicji zakłada się przy czym założenie to może podlegać zmianie z uwagi na intencje stron że odniesienia do ECU w instrumentach prawnych to odniesienia do ECU zgodnie z art. 109g Traktatu i definicją w rozporządzeniu nr 3320/94/WE.

2. Rozporządzenie nr 3320/94/WE zostaje niniejszym uchylone.

3. Niniejszy artykuł stosuje się począwszy od dnia 1 stycznia 1999 r. zgodnie z decyzją podjętą na podstawie art. 109j ust. 4 Traktatu.

Artykuł 3

Wprowadzenie euro nie skutkuje zmianą żadnego warunku aktu prawnego ani zwolnieniem z wykonania lub usprawiedliwieniem niewykonania jakiegokolwiek aktu prawnego i nie daje żadnej ze stron prawa do jednostronnej zmiany lub rozwiązania takiego aktu. Niniejszy przepis nie narusza ewentualnych ustaleń stron.

Artykuł 4

1. Kursy wymiany zostaną przyjęte jako jedno euro wyrażone w krajowych jednostkach pieniężnych każdego z

uczestniczących Państw Członkowskich. Będą to liczby sześciocyfrowe.

2. Kursy wymiany nie będą zaokrąglane ani skracane w trakcie wymiany.

3. Kursy wymiany będą używane do wymiany pomiędzy jednostką euro i krajową jednostką pieniężną i vice versa. Kursy odwrotne ustalane na podstawie kursów wymiany nie będą stosowane.

4. Kwoty pieniężne, które mają zostać wymienione z jednej krajowej jednostki pieniężnej na inną, najpierw zostaną wymienione na kwotę pieniężną wyrażoną w jednostce, euro, która to kwota może zostać zaokrąglona do nie mniej niż trzech miejsc po przecinku, a następnie zostaną wymienione na inną jednostkę pieniężną. Nie można stosować odmiennej metody obliczania, chyba że daje ona takie same wyniki.

Artykuł 5

Kwoty pieniężne, które mają zostać zapłacone lub rozliczone w trakcie zaokrąglania po wymianie na jednostkę euro zgodnie z art. 4, będą zaokrąglane w górę lub w dół do najbliższego centa. Kwoty pieniężne, które mają zostać zapłacone lub rozliczone, i które są wymieniane na krajową jednostkę pieniężną, będą zaokrąglane w górę lub w dół do najbliższej podjednostki lub w wypadku braku podjednostki do najbliższej jednostki lub zgodnie z prawem krajowym lub praktyką do wielokrotności lub ułamka podjednostki lub krajowej jednostki pieniężnej. Jeżeli zastosowane kursu wymiany daje wynik połowiczny, suma zostanie zaokrąglona w górę.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 17 czerwca 1997 r.

W imieniu Rady

A. JORRITSMA-LEBBINK

Przewodniczący